

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/2462/2006/DP/mg, ch

Do druku nr 1036

Warszawa, 12. 10.

2006 r.

**Pan Karol Karski
Przewodniczący Komisji Nadzwyczajnej do
rozpatrzenia przedstawionych przez Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej projektów ustaw o zmianie
Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie
ustawy – Kodeks postępowania karnego**

Opinia do sprawozdania Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia przedstawionych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektów ustaw o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekcie ustawy o zmianie ustawy – kodeks postępowania karnego, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) oraz art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką -Tamecką

Szanowny Panie Przewodniczący!

W związku z przedłożonym sprawozdaniem (druk sejmowy nr 1036, pismo nr NZK-0150-6/2006), pozwalam sobie przedstawić następującą opinię.

- I. Przedłożone sprawozdanie stanowi kontynuację prac na prezydenckim projektem ustawy o zmianie rozdziału 65 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (druk sejmowy nr 581). Projekt nowelizacji kodeksu postępowania karnego stanowi uzupełnienie przedstawionego przez Prezydenta RP projektu ustawy o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mającego na celu wykonanie dyspozycji zawartej w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 kwietnia 2005 r.¹

¹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 kwietnia 2005 r., sygn. akt P 1/05, w rozpoznaniu pytania prawnego Sądu Okręgowego w Gdańsku o zbadanie zgodności art. 607t § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. –

polskiego do państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach europejskiego nakazu aresztowania z art. 35 ust. 1 Konstytucji.

² Projekt ten, uchwalony 14 września 2006 r. przez Senat RP, zostanie po przewidzianych w art. 235 ust. 6 Konstytucji 45 dniach, skierowany do podpisu Prezydenta RP. W tym okresie podmioty określone w art. 235 ust. 1 Konstytucji mogą wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji.

- II. Projektowane sprawozdanie wprowadza istotne zmiany do tekstu projektu w wersji pierwotnie zaproponowanej przez Prezydenta RP. Zmiany te wynikają po pierwsze z konieczności dostosowania terminologii stosowanej na gruncie rozdziału 65 k.p.k. do nowego brzmienia art. 55 Konstytucji RP, zmienionego *ustawą z dnia 8 września 2006 r. o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*², w szczególności z przyjęcia w art. 55 Konstytucji szerokiego rozumienia terminu ekstradycja, obejmującego wydanie, przekazanie i dostarczenie osoby ściganej organom wymiaru sprawiedliwości w innych państwach, jak również dostarczenie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Po drugie, wprowadzane w przedłożonym sprawozdaniu zmiany dokonują przebudowy przepisów rozdziału 65 k.p.k., zgodnie z postanowieniami art. 55 Konstytucji. W sprawozdaniu dokonano, zgodnie z postanowieniami motywu 12 preambuły do decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE Nr L 190, z 8.7.2002 r., str.1), rozbudowania przesłanek niedopuszczalności wykonania europejskiego nakazu aresztowania o przypadki, gdy wykonanie nakazu naruszałoby wolności i prawa człowieka i obywatela, oraz gdy nakaz został wydany w związku z przestępstwem popełnionym bez użycia przemocy z przyczyn politycznych.
- III. Projekt w wersji ujętej w przedłożonym sprawozdaniu (art. 1 pkt 4 zmieniający art. 607p § 2 k.p.k) wprowadza zastrzeżenie, że „*wykonanie nakazu może nastąpić pod warunkiem, że czyn, którego nakaz dotyczy, [...] stanowił przestępstwo według prawa Rzeczypospolitej Polskiej lub stanowiłby przestępstwo według prawa Rzeczypospolitej Polskiej, w razie popełnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarówno w czasie jego popełnienia, jak i w chwili wpłynięcia nakazu europejskiego.*” Projektowany przepis jest sprzeczny z postanowieniami decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, ponieważ wprowadza w stosunku do obywateli polskich dodatkową przesłankę wykonania europejskiego nakazu aresztowania – podwójną przestępczość czynu, zarówno w państwie wydającym wniosek o wydanie na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, jak i w prawie RP.
- IV. Wprowadzona w projektowanym art. 607 p ust. 2 k.p.k. zasada podwójnej karalności należy do tradycyjnych przesłanek ekstradycyjnych, zgodnie z którą wydanie osób innym państwom jest uzależnione od tego, czy czyn, jaki jest podstawą wniosku o wydanie stanowi przestępstwo nie tylko w państwie składającym wniosek ekstradycyjny, ale także w państwie wykonania wniosku (albo też stanowi czyn karalny w obu systemach prawnych). Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW, w odniesieniu do określonych w art. 2 ust. 2 przestępstw, stanowi, że: „*Następujące przestępstwa, jeśli w wydającym nakaz Państwie Członkowskim zagrożone są karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym o wymiarze, co najmniej trzech lat i jako określone prawem wydającego nakaz Państwa Członkowskiego, stanowią na warunkach niniejszej decyzji ramowej podstawę, bez weryfikacji pod kątem podwójnej*

Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.) zezwalającego na przekazanie obywatela polskiego do państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach europejskiego nakazu aresztowania z art. 55 ust. 1 Konstytucji.

² Projekt ten, uchwalony 14 września 2006 r. przez Senat RP, zostanie po przewidzianych w art. 235 ust. 6 Konstytucji 45 dniach, skierowany do podpisu Prezydenta RP. W tym okresie podmioty określone w art. 235 ust. 1 Konstytucji mogą wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji.

odpowiedzialności karnej za popełniony czyn do przekazania na mocy europejskiego nakazu aresztowania". Tym samym, decyzja ramowa wyklucza możliwość weryfikowania podwójnej karalności czynu w odniesieniu do przestępstw wskazanych w jej art. 2 ust. 2, określonych także w art. 1 pkt 6 projektu zmieniającego art. 607w k.p.k.. Uchylenie ww. tradycyjnej przesłanki ekstradycyjnej, w postaci zasady podwójnej karalności czynu, stanowi jeden najważniejszych elementów konstrukcyjnych europejskiego nakazu aresztowania.

- V. W związku z powyższym, ujęty w przedłożonym sprawozdaniu, projekt przepisu art. 607p ust. 2 Kodeksu postępowania karnego jest niezgodny z postanowieniem art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

